

۹ نکته درباره هفته هشتم لیگ برتر

پرواز امیر، فرود اکبر!

آریار هنورد

لید: نکته مثبت در مورد هفته نهم لیگ برتر، این بود که برخلاف روند معمول هفته‌های گذشته هیچ مسابقه‌ای در آن با تساوی بدون گل به پایان نرسید. در این هفته حتی سه مسابقه پرگل با سه، چهار و پنج گل هم وجود داشت که به خودی خود امیدوار کننده است. حالا که نیم فصل هم به نیمه رسیده، خصوصیات خیلی از تیم‌ها دیگر نمایان شده است. در جدول فعلی لیگ برتر، صدرنشینی امیر قلعه‌نویی و تیمش و قعرنشینی اکبر میناقیان و تیمش جالب توجه به نظر می‌رسد. به احتمال زیاد میناقیان تبدیل به اخراجی بعدی در بین مربیان لیگ برتری خواهد شد.

تابد: بدون هوادار!

غیبت هوادار هادر هفته هشتم لیگ برتر هم ادامه داشت. تا اینجای ۶۴ مسابقه مختلف در لیگ برتر ایران برگزار شده و فقط «دو مسابقه» با حضور تماشاگرها به پایان رسیده است. این اتفاق تهدیدی برای جذابیت فوتبال ایران به حساب می‌آید. معلوم نیست حالا که دیگر

بسیاری از شهرها به لحاظ کرونا در وضعیت سفید و آبی قرار گرفته‌اند، حالا که میلیون‌ها نفر واکسن تزریق کرده‌اند و حالا که شرایط کاملاً امن به نظر می‌رسد، به چه دلیلی جلوی حضور هوادارها در ورزشگاه‌ها گرفته می‌شود. البته حدس زدن دلیل این اتفاق خیلی هم سخت نیست. طبیعتاً مسئولان سازمان لیگ ترجیح می‌دهند تا بابت لیگ را در استادپوم‌های خالی برگزار کنند تا با در دسرهای بلیت‌فروشی اینترنتی روبرو و نشوند و مجبور به تامین نظم استادپوم هم نباشند. علاوه بر این در چنین شرایطی می‌توان به راحتی همه سکوی‌های ورزشگاه را از تبلیغات پر کرد و درآمد خوبی به دست آورد. ظاهراً بعضی باشگاه‌ها هم از این وضعیت راضی هستند و ترجیح می‌دهند به جای تماشاگر، تبلیغاتی را روی سکوی‌ها پهن کنند!

لطفاً «جوگیر» نشوید

اتفاق جالب داوری هفته، در ورزشگاه آزادی رخ داد. جایی که به نظر می‌رسد توپ بعد از برخورد به دست بازیکن هوادار تهران، به تور دروازه بر سپولیس رسیده است. جالب

یکی دیگر از اتفاقات جالب

این هفته، روبرو شدن ستاره‌های ایرانی سابق اوساسونادر فولاد آره‌نا بود. نکوروی نیمکت فولاد و مسعود شجاعی در ترکیب اصلی نساجی، با هم مسابقه دادند و به تساوی رسیدند

اینکه در آن لحظه بازیکنان پرسپولیس چندان متوجه این ماجرا نشدند و به داور اعتراض نکردند. حالاً گروهی از طرفداران پرسپولیس شاک می‌شده‌اند که چرا بازیکنان در آن لحظه به داور اعتراض نکرده‌اند! جالب‌تر اینکه خود بازیکن هوادار پس از پایان بازی اعتراف کرد که توپ را با دست وارد دروازه کرده و اساساً یک حرکت ماردانویی انجام داده اما صبح روز بعد رضا عنایتی در قامت سرمربی این باشگاه، این موضوع را رد کرد و تأکید داشت که بازیکنش در زمان این اعتراف کمی «جوگیر» (دقیقاً همین کلمه و همین ادبیات) بوده است. این مسابقه دیگر تمام شده

و نتیجه دیگر تغییر نمی‌کند، حتی خود پرسپولیس هم ماجرا را از یاد برده‌اند اما اینکه رضا عنایتی هر روز مصاحبه می‌کند تا نشان بدهد که این صحنه هند نبوده، در نوع خودش جالب به نظر می‌رسد. معلوم نیست مربیان فوتبال ایران چطور تا این حد وقت اضافه دارند و می‌توانند چند روز تمام به صحنه‌ای بپردازند که نهایتاً چند ثانیه طول کشیده است.

با خودت چه کردی پیر مرد

وقتی محمد رضا مهاجری پس از سیری شدن تنها دو هفته از هدایت پدیده کنار رفت، این باشگاه از دو مسابقه‌اش در لیگ برتر «یک امتیاز» داشت و حالا همین تیم با هدایت اکبر میناقیان از «هشت مسابقه» بعدی فقط «یک امتیاز» گرفته است. ظاهراً پدیده بعد از شکست این هفته، به دنبال برکناری میناقیان است و قصد ندارد بیشتر از این به این مربی زمان بدهد. باشگاه مشهودی تک تک مشخصات یک تیم سقوط کننده در فوتبال ایران را دارد. تیم‌هایی که از لیگ برتر ایران سقوط می‌کنند، معمولاً در شروع فصل درگیر مشکلات مالی می‌شوند و سپس به سراغ تغییر مکرر مربیان می‌روند. به نظر می‌رسد حالا چنین سرنوشتی در انتظار تیم قعرنشینی لیگ برتر خواهد بود. این ماجرا از زاویه خود میناقیان هم به شدت تلخ است. او می‌توانست کمی زودتر از لیگ برتر فاصله بگیرد و نجات سیاه جامگان از سقوط را به آخرین خاطر هاش در سطح اول فوتبال ایران تبدیل کند. اصرار میناقیان به بازگشت اما چنین روزهای سیاهی برای او ساخته است. اکبر در بدترین شرایط ممکن جانشین مهاجری شد و حتی هم‌زمان با این مربی سر تمرین رفت. طبیعتاً شما نمی‌توانید در چنین باشگاهی با چنین حواشی بزرگی، نتیجه بگیرید و فقط کارنامه خودتان را با این انتخاب لکه‌دار خواهید کرد.

سلاطین پنالنتی‌ها

مس رفسنجان هم حقیقتاً تیم عجیبی است. تیمی که در سراسر هفته‌های فصل گذشته حتی یک پنالنتی برایش گرفته نشده و ظاهراً قصد دارند همه آن پنالنتی‌نگرفتن‌ها را در این فصل جبران کنند. مس این هفته روبروی ترقه‌شود، طرح‌های «چهارمین مسابقه متوالی» صاحب ضربه پنالنتی شد. منشا هم با گل کردن

این ضربه، اولین فوتبالیست تاریخ لیگ برتر ایران لقب گرفت که در چهار دیدار پیاپی پنالنتی‌اش را به گل تبدیل می‌کند. جالب اینکه این صحنه اصلاً هم پنالنتی به نظر نمی‌رسید. به هر حال این هفته‌ها، داوران لیگ برتر به شدت بامس رفسنجان مهربان شده‌اند و این ماجرا می‌تواند تیم‌های دیگر را کمی عصبی کند. کافی است در هفته بعدی یک پنالنتی دیگر برای این تیم بگیرند که دور تازهای از جنجال هادر فوتبال ایران رقم بخورد. مس در هفته دهم روبروی فجر سیاسی قرار خواهد گرفت. باید منتظر بمانیم و ببینیم که آیا نارنجی‌ها در این مسابقه هم صاحب پنالنتی می‌شوند، یا اینکه نوار این پنالنتی‌ها سرانجام قطع خواهد شد.

رکورد باور نکردنی

آمار خط دفاعی آلومینیوم ارک در این فصل، خارق العاده به نظر می‌رسد. تیم رسول خطیبی در ۹ هفته لیگ برتر، هشت کلین شیت داشته است. در حقیقت فقط آنها می‌توانستند کاری کنند که رکورد عالی دو گل خورده در ۹ بازی برای استقلال به چشم نیاید. آلومینیوم با این آمار باور نکردنی در دفاع، هم امتیاز با تیم صدرنشینی لیگ برتر است. آلومینیوم فرمول خاص خودش را هم برای بردن بازی‌ها دارد. آنها معمولاً مسابقه را با احتیاط شروع می‌کنند، بی‌گدار به آب نمی‌زنند و اواخر نیمه دوم، با نهایت فرصت طلبی دروازه حریف را باز می‌کنند. به نظر می‌رسد دوران حضور کارلوس کی‌روش در فوتبال ایران، تأثیرش را روی خطیبی گذاشته و این مربی حالانته‌های کاملاً متفاوتی با گذشته برای موفقیت در فوتبال ایران دارد. با این روند آلومینیوم می‌تواند یکی از تیم‌های مدعی قهرمانی این فصل باشد. چرا که گل نخوردن، یکی از بهترین راه‌ها برای بردن لیگ به حساب می‌آید.

شکایت هفتگی

یکی دیگر از اتفاقات جالب و عجیب این فصل لیگ برتر، شکایت ثابت هفتگی تیم‌ها از گل گهر به خاطر استفاده از یک فوتبالیست گابنی است. یعنی هر تیمی که روبروی گل گهر قرار می‌گیرد، بلافاصله بعد از پایان بازی اقدام به شکایت از این باشگاه به خاطر این بازیکن می‌کند. چرا که به نظر می‌رسد این فوتبالیست برخلاف آیین‌نامه رسمی فوتبال ایران جذب شده است.

آمار خط دفاعی آلومینیوم ارک در این فصل، خارق العاده به نظر می‌رسد.

تیم رسول خطیبی در ۹ هفته لیگ برتر، هشت کلین شیت داشته است. در حقیقت فقط آنها می‌توانستند کاری کنند که رکورد عالی دو گل خورده در ۹ بازی برای استقلال به چشم نیاید

با این وجود از آن جایی که باشگاه گل گهر استعلام‌های لازم را گرفته و کارت رسمی از سوی سازمان لیگ صادر شده، بعید است خطری این تیم را تهدید کند. در چنین شرایطی امیدواری ادامه‌دار باشگاه‌های دیگر به سه بر صفر شدن نتیجه دیدارشان با گل گهر در نوع خودش جالب به نظر می‌رسد. در دنیای موازی احتمالاً گل گهر تا اینجا با شکست سه بر صفر تمام دیدارها، قعرنشین جدول لیگ برتر است!

از پاملولونا تا فولاد آره‌نا

یکی دیگر از اتفاقات جالب این هفته، روبرو شدن ستاره‌های ایرانی سابق اوساسونادر فولاد آره‌نا بود. نکوروی نیمکت فولاد و مسعود شجاعی در ترکیب اصلی نساجی، با هم مسابقه دادند و به تساوی رسیدند. کاپیتان‌های سابق تیم ملی در این برخورد، امتیازها را تقسیم کردند. نکو حالا یک مربی تثبیت شده در لیگ برتر است و مسعود هم فصل گذشته یک تجربه موفق را به عنوان سرمربی داشت. احتمالاً اولین ایرانی‌های تاریخ لالیگا خیلی زود در قامت دو سرمربی در لیگ برتر هم روبروی هم قرار خواهند گرفت.

روی زمین، روی هوا

این هفته هم نساجی و هم فجر سیاسی، مهمان بودند و طبیعی بود که کیفیت بازی‌های لیگ کمی بالاتر برود. چرا که وقتی هر دو تیم میزبان هستند، کیفیت چمن حافظیه و استادپوم‌سازی آنقدر بالاست که اصلاً نمی‌توان روی آنها فوتبال بازی کرد. این هم یکی دیگر از معضلات پرشمار لیگ برتر ایران است. لیگی که به لحاظ امکانات، در پایین‌ترین سطح ممکن قرار گرفته است.

منهای فوتبال

رویای بهترین دروازه بان جهان شدن

تیم ملی هندبال بانوان ایران در نخستین تجربه حضور در قهرمانی جهان، مقابل حریفان نامدار خود توانست تجربه‌های خوبی به دست بیاورد و به اندازه خودش بدرخشد. به عنوان مثال فاطمه خلیلی دروازه‌بان ایران که در دیدار مقابل نروژ با وجود گل‌های خورده زیاد عنوان بهترین بازیکن زمین را به دست آورد، با تجربه و انگیزه‌ای که به دست آورده، گام در راه رسیدن به رویای بزرگی گذاشته است. او در مصاحبه با سایت فدراسیون جهانی هندبال رویایش را کسب عنوان بهترین دروازه‌بان جهان شدن عنوان کرد و گفت: «به این رویا فکر می‌کردم که در قهرمانی جهان حضور داشته باشم. برای من باعث افتخار بود که مقابل بازیکنان بزرگ قرار بگیرم. من کل زندگی‌ام را برای هندبال گذاشتم و می‌توانم گفت هندبال زندگی من است. من با هندبال زندگی می‌کنم. تلاش زیادی می‌کنم تا به هدف بزرگ خودم که بهترین دروازه‌بان جهان شدن است برسم.» وی در ادامه افزود: «من حتی از دیدن کلیپ دروازه‌بان‌های کشورهای دیگر تجربه کسب می‌کنم. تا جایی که دیده بودم همیشه آخر هر بازی بهترین بازیکن از تیم برنده انتخاب می‌شود. به همین دلیل فکرش را هم نمی‌کردم که بعد از بازی با نروژ، من به عنوان بهترین بازیکن انتخاب شوم.»

پولادگر جای علی نژاد می‌آید؟

پس از روی کار آمدن دولت سیزدهم و مصائب جدید در وزارت ورزش و انتخاب سعید حمید سجادی در راس این وزارتخانه، صحبت‌ها درباره تغییرات در بدنه این وزارتخانه از جمله معاونت‌های خیلی زود آغاز شد. با این حال طی این مدت مهدی علی نژاد به کار خود ادامه داد تا اینکه روز گذشته استعفاش را به وزیر ورزش ارائه کرد. این اتفاق در حالی رقم خورد که با توجه به فاصله کم‌تر از یک سال تازگی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هاگرتور ورزش کشور روزهای حساسی را سپری می‌کند. تا زمان موافقت وزیر ورزش و جوانان، مهدی علی نژاد به فعالیت خود تحت عنوان معاون توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای وزارت ورزش ادامه خواهد داد و در صورت موافقت سجادی با توجه به اینکه وی کارمند وزارت نفت است به وزارتخانه متبوعش باز خواهد گشت. روزهای اول کار سجادی، علی رغبتی از مدیران قدیمی وزارت ورزش که سابقه عضویت در هیات مدیره باشگاه پرسپولیس را دارد و مهرزاد حمیدی معاون تربیت بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش از گزینه‌های محتمل این معاونت بودند که به مرور شانس شان کم شد. همچنین نام محمد پولادگر رییس فدراسیون تکواندو هم در بین گزینه‌ها بود اما بعد از تصدی نایب ریسی اتحادیه تکواندو آسیا و ورود دوباره به انتخابات فدراسیون ایران، او را از فهرست گزینه‌ها خارج کرد. البته نام پولادگر برای جایگزینی علی نژاد دوباره پررنگ شده و حتی شنیده می‌شود وزیر و مشاورانش درباره او به قطعیت رسیده‌اند و به زودی حکمشی صادر می‌شود. علی نژاد ۲۸ اسفندماه ۹۸ با حکم مسعود سلطانی‌فر وزیر وقت ورزش، معاون توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای شد. او از مدیران موفق ورزش کشور بود که در زمان ریاست بر فدراسیون ووشو دوران موفق‌تری را رقم زد و ووشوی ایران را به مدعی قهرمانی جهان تبدیل کرد و همچنین زمان فعالیت در وزارت نفت نیز از مدیران موفق بود و انتخابش به عنوان معاون وزیر ورزش مورد استقبال قرار گرفت. این در حالی است که پولادگر طی پنج دوره حضور در راس فدراسیون تکواندو همیشه منتقدان زیادی داشته و نتوانسته عملکرد خوبی در فدراسیون تحت مدیریتش رقم بزند. تکواندو که همیشه پای ثابت مدال در المپیک‌ها بود، در بخش مردان هم در المپیک ریو و هم توکیو هیچ مدالی کسب نکرد و بسیاری از اهالی این رشته ضعف مدیریتی را دلیل این اتفاق می‌دانند. بنابراین دور از ذهن به نظر می‌رسد که انتخاب او به عنوان جایگزین علی نژاد در سمت مهم معاون توسعه ورزش قهرمانی با اقبال مواجه شود.

گرفته و با تمام سرعت در بن بست می‌راند. آن چه در لیگ برتر بیست و یکم می‌گذرد، مطلقاً فاقد زیبایی بصری و درونی است. فوتبال ایران تبدیل به ملغمه‌ای از خشم، اعتراض و کنایه بدل شده و باید ایداهایی برای تغییر این روند در نظر گرفته شود. همین حالا در لیگ برتر، یک تیم مجبور است به دلیل ناآماده بودن استادپومش در شهر دیگری به میدان برود و چمن ورزشگاه یک تیم دیگر آنقدر افتضاح است که اصلاً نمی‌توان روی آن به فوتبال فکر کرد. حقیقت آن است که با ادامه این روند، برگزاری لیگ برتر دیگر به سود هیچ‌کس نخواهد بود. حتی هوادارها هم رفته رفته از تعقیب فوتبالی که این چنین با استانداردهای جهانی فاصله گرفته، دست برمی‌دارند.

طراحان اصلی اتفاقات مثبت در فوتبال قطر هم پشت پرده هستند و بدون آن که دیده شوند، کار را پیش می‌برند. به صورت هم‌زمان اما در فوتبال ایران، بحث‌هایی جریان دارد که حتی بازگو کردنشان خجالت‌آور به نظر می‌رسد. اینکه تصور کنیم همه تفاوت‌های بین فوتبال ایران و قطر در مساله‌ای به اسم «پول» خلاصه می‌شود، ساده‌لوحانه است. چرا که اساساً در فوتبال ایران هم گردش پول قابل توجهی وجود دارد اما کانال‌هایی که برای انجام این هزینه‌ها تعبیه شده‌اند، همیشه فرودیت را به پیشرفت‌های جمعی ترجیح داده‌اند. برای مثال در فوتبال ایران یک فوتبالیست، درآمد کاملاً «حرفه‌ای» دارد و رقمی بسیار سنگین دریافت می‌کند اما همین رقم‌ها برای توسعه امکانات در ورزشگاه‌ها هزینه نمی‌شوند. حتی وقتی که قرار باشد بودجه‌ای برای ساخت و ساز امکانات ورزشی در نظر گرفته شود، طرح‌های نهایی این اتفاق آنقدر سرشار از بدسلیقگی هستند که خروجی ماجرا، فاجعه‌بار از کار درمی‌آید. در یکی از دولت‌های قبلی، تصمیم به ساخت ورزشگاه‌های فوتبال در بسیاری از شهرهای ایران گرفته شد اما طرح‌های مشابه ورزشگاه‌های ۱۵ هزار نفری در نقاط مختلف ایران، آنقدر نامیدکننده بودند که بسیاری از این استادپوم‌ها همین حالا هم به ورزشگاه‌هایی متروکه تبدیل شده‌اند. در واقع حتی وقتی قرار بود این هزینه‌ها هم صورت بگیرند، نتیجه نهایی بسیار بد از کار درمی‌آمد

عرب کاپ و حسرتی برای فوتبال ایران

گمشده‌ای به اسم سلیقه!

آریطاری

برگزاری مسابقات عرب کاپ در قطر و رونمایی از امکانات فوق العاده استادپوم‌های پنج ستاره میزبان جام جهانی، بار دیگر حسرت‌های زیادی را در فوتبال ایران زنده کرد. فوتبال ایران در حرف، مدعی کمک به قطر برای میزبانی رقابت‌های جام جهانی است اما در عمل، حتی در برگزاری لیگ داخلی هم مشکلات پرشماری دارد. البته که «بودجه» همیشه مساله بزرگی بوده اما در کنار آن باید به مفهوم گمشده سلیقه در فوتبال ایران هم اشاره کرد. مفهومی که زیر دست مدیران نابلد، خرد شده و در مسیر نابودی قرار گرفته است. سلیقه درست همان چیزی است که حتی برای ثانیه‌ای در لیگ برتر ایران دیده نمی‌شود.

قطری‌ها در جریان رقابت‌های عرب کاپ، حقیقتاً سنگ تمام گذاشتند. از آن جایی که در این دوره برخلاف دوره‌های قبلی جام جهانی خبری از برگزاری جام کنفدراسیون‌ها نبود، کشور میزبان جام جهانی میزبانی جام اعراب را بر عهده گرفت و آمادگی‌اش برای میزبانی یک تورنمنت ملی را محک زد. همان کشوری که خیلی‌ها معتقد بودند به خاطر